

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 1T/82/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613010203
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5613010203.1

Rozhodnutie

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Katarínou Podhorcovou na hlavnom pojednávaní dňa 30. marca 2015 v Liptovskom Mikuláši takto

r o z h o d o l

r o z h o d o l :

Obžalovaný

N. E. , nar. XX. X. XXXX N. S., trvale bytom A., X. K.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o,

že

hoci bol rozsudkom Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši, sp. zn. 3P/103/2009 zo dňa 30. 11. 2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline 9coP/8/2010 zo dňa 26. 2. 2010 zaviazaný platiť mesačné výživné na svojho syna K. M., H.. XX. X. XXXX po 80,- eur, a rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 9P/37/2013-23 zo dňa 15. 5. 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 8CoP/64/2013-39 zo dňa 26. 8. 2013 mu bola znížená vyživovacia povinnosť na syna K. M. sumou 60,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci do rúk jeho matky T. M., trvale bytom V. N., M. V. XXX, X. F. Z., od 1. 8. 2012 doposiaľ, okrem októbra 2012, kedy zaslal 2,- eurá a decembra 2012, kedy zaslal 30,- eur, si túto povinnosť neplní, napriek tomu, že bol zamestnaný u viacerých zamestnávateľov na Slovensku a v Českej republike, mal trvalý zdroj príjmu, pričom po ukončení posledného zamestnania 17. 12. 2014 a po ukončení obdobia dočasnej práceneschopnosti januárom 2015 sa nezaevidoval ako uchádzač o zamestnanie, pričom za uvedené obdobie dlhuje na výživnom na maloletého syna K. M. jeho matke T. M. sumu najmenej 2.058,- eur,

t e d a

úmyselne si najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ (§ 138 písm. b/ Trestného zákona) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 3, § 36 písm. j/, l/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmienienečne o d k l a d á.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd určuje skúšobnú dobu vo výmere 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podala na N. E. obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný N. E. na hlavnom pojednávaní dňa 30. 3. 2015 vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku. Aj napriek tomu, že odpovedal áno na otázky

podľa § 333 ods. 3 písm. c) Trestného poriadku, či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,

podľa § 333 ods. 3 písm. d) Trestného poriadku, či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,

podľa § 333 ods. 3 písm. f) Trestného poriadku, či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona,

podľa § 333 ods. 3 písm. g) Trestného poriadku, či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za prečin jemu kladený za vinu a

podľa § 333 ods. 3 písm. h) Trestného poriadku, či sa obžalovaný priznal dobrovoľne a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa 207 ods. 1, 3 písm. b/ Trestného zákona,

súd neprijal jeho vyhlásenie z dôvodu, že podľa § 122 ods. 13 Trestného zákona je súd povinný skúmať, či páchatel' nepokračuje v páchaní trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona až do vyhlásenia rozsudku.

Následne samosudkyňa strany v trestnom konaní upozornila na to, že prejednávany skutok je možné posudzovať podľa prísnejšieho ustanovenia § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, nakoľko od podania obžaloby uplynul dlhší čas, čo možno posudzovať ako závažnejší spôsob konania. Prokurátorka a obžalovaný upozornenie vzali na vedomie a nežiadali z toho dôvodu odročiť hlavné pojednávanie.

Obžalovaný vypovedal rovnako ako v prípravnom konaní, s tým, že na úhradu výživného mu nezostávali peniaze. V roku 2010 mu súdny exekútor zadržal vodičský preukaz pre neplatenie výživného, v dôsledku čoho prišiel o prácu. Naposledy zaplatil výživné v októbri 2012 vo výške 2,- eur a potom v decembri 2012 vo výške 30,- eur. Potom už výživné neplatil, lebo mu bolo ťažko. Od októbra 2013 do 30. 6. 2014 síce pracoval v obchodnej spoločnosti TESCO STORES SR, a. s., avšak po všetkých exekučných zrážkach mu zostalo len 180,- eur, z ktorých musel vyžiť. Robil všetko preto, aby sa nedostal na ulicu. Po skončení tohto pracovného pomeru sa snažil nájsť si prácu sám, preto nebol jeden mesiac zaevidovaný na úrade práce. V evidencii uchádzačov o zamestnanie bol vedený od 30. 7. 2014 do 7. 10. 2014, kedy začal pracovať v obchodnej spoločnosti Draftcom, s. r. o. Tento pracovný pomer trval do 17. 12. 2014. V mesiaci október 2014 zarobil 379,80 eur, v mesiaci november 410,56 eur a v decembri 240,10 eur. Momentálne je nezamestnaný s tým, že nie je evidovaný na úrade práce, čo odôvodnil tým, že sa snaží nájsť si prácu sám. Obžalovaný vyhlásil, že syna, ktorého nevidel od mája 2013, má rád, dal by mu všetko a dlžné výživné vo výške 2 400,- eur zaplatí.

Svedkyňa T. M., k rukám ktorej mal obžalovaný plniť svoju vyživovaciu povinnosť, potvrdila, že obžalovaný jej doposiaľ zaplatil výživné vo výške 32,- eur. Pol roka potom, ako jej zaplatil predchádzajúci dlh na výživnom, musela začať poberať náhradné výživné, najprv vo výške 80,- eur, potom 60,- eur. Obžalovaný si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť ani potom, ako mu bola táto znížená. Jej príjem predstavuje 300,- eur mesačne, pričom za škôlku mesačne vynakladá 25,- eur, 23,- eur platí synovu poisťku. Na cestovné do škôlky a práce vynakladá 50,- eur mesačne. Obžalovaný síce tvrdí, že má záujem sa stretávať so synom, avšak doposiaľ sa stretli len 2 - 3 razy. Naposledy sa ozval v decembri 2014. Za obdobie, keď obžalovaný neplatil výživné, dieťa netrpelo núdzou.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 3P/103/2009 - 67 zo dňa 30. 11. 2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoP/8/2010 zo dňa 26. 02. 2010 bola obžalovanému N. E. uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého K. M., H.. XX. X. XXXX, od 1. 7. 2009 výživným po 80,- eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého. Vyživovacia povinnosť obžalovaného bola rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 9P/37/2013-23 zo dňa 15. 5. 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 8CoP/64/2013-39 zo dňa 26. 8. 2013 znížená na sumu 60,- eur mesačne.

Z listinných dôkazov vyplýva, že obžalovaný bol v období od 21. 11. 2012 do 31. 3. 2013 zamestnaný v obchodnej spoločnosti Manpower so sídlom v Českej republike, pričom jeho priemerný mesačný príjem za uvedené obdobie predstavoval 14 721,- Kč. Od 2. 4. 2013 bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. V období od októbra do decembra 2014 obžalovaný pracoval v obchodnej spoločnosti Draftcom, s. r. o.

Súd ustálil na základe výpovedí obžalovaného, svedkyne T. M. a dokladov o zaplatení výživného, že obžalovaný v období od 1. 8. 2012 doposiaľ, okrem úhrad zo dňa 25. 10. 2012 vo výške 2,- eurá a zo dňa 12. 12. 2012 vo výške 30,- eur, výživné neplatil, hoci v tomto čase bol zamestnaný minimálne u troch zamestnávateľov. Aj keď išlo o pracovné pomery na určitý čas a obžalovaný bol v uvedenom období aj nezamestnaný, nemožno prehliadnuť skutočnosť, že si neplnil vyživovaciu povinnosť ani v čase, keď zamestnaný bol a mal dostatočný príjem na to, aby si mohol plniť povinnosť voči svojmu synovi. Skutočnosť, že obžalovaný mal sťažnú možnosť zamestnať sa pre zadržaný vodičský preukaz, súd nevyhodnotil v prospech obžalovaného, nakoľko vodičský preukaz mu bol zadržaný súdnym exekútorom, ktorý vykonával exekúciu pre vymoženie dlžného výživného. Z uvedeného tak vyplýva, že obžalovaný si riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť už pred zadržaním vodičského preukazu. V súčasnosti je obžalovaný podľa jeho vyjadrenia dva mesiace nezamestnaný, pričom nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, na základe čoho možno konštatovať, že ani neprejavuje vážny záujem o získanie zamestnania. V konaní pred súdom síce tvrdil, že si hľadá prácu a má prísľub pracovať na vysokozdvížnom vozíku, toto tvrdenie však hodnoverne nepreukázal.

Nemožno prehliadnuť ani na to, že z výpovede obžalovaného ako aj svedkyne T. M. vyplynulo, že obžalovaný sa s maloletým dieťaťom dlhší čas nestretáva, mimo výživného mu na uspokojovanie jeho potrieb prispieval len sporadicky, teda súdom určené výživné je prakticky jeho jediným príspevkom na zaopatrenie svojho dieťaťa.

Súd na základe takto vyhodnotených dôkazov uznal obžalovaného N. E. vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Trestného zákona, lebo mal preukázané, že obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, a takéhoto konania sa dopustil úmyselne, lebo mal príjem zo zamestnania, po skončení pracovného pomeru nepožiadaval o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, po dlhší čas, nakoľko svoju vyživovaciu povinnosť si riadne a včas neplnil od augusta 2012.

Obžalovaný v mieste bydliska nebol hodnotený. V registri trestov má jeden záznam, avšak odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/25/2010 zo dňa 26. 4. 2010 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona má zahladené.

U obžalovaného boli zistené dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j/ Trestného zákona, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, že sa priznal k spáchanému skutku a úprimne ho oľutoval. Priťažujúce okolnosti zistené neboli. Pri prevahe

poľahčujúcich okolností sa podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona znižuje horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu a súd tak mohol ukladať trest odňatia slobody v rozpätí 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelmi trestného činu, voči ktorým sa prejavuje prvok represie (zabránenie trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a. Trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby považuje súd za primeraný a zákonný najmä s prihliadnutím na to, že trestná činnosť obžalovaného nemala trvalo nepriaznivé následky pre jeho syna, nakoľko mu bolo poukazované náhradné výživné a jeho výživu zabezpečovala matka.

S ohľadom na osobu páchatel'a a jeho postoj k prejednávánemu trestnému činu má súd za to, že na jeho nápravu nie je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný, preto súd podmienenečne odložil výkon trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu vo výmere 2 roky. Obžalovanému tak dáva súd priestor na to, aby získal pravidelný príjem zo zamestnania a riadne a včas si plnil svoju vyživovaciu povinnosť voči svojmu dieťaťu, ktorá má zo zákona prednosť pred inými výdavkami rodiča.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.